

kalder ved Uforsigtighed. — I sidste Fald anvender Lovudkastet alene Straf af Fængsel eller Bøder (§ 284, jfr. § 195 om uagtsomt Drab), medens derimod Straffen for den forsættelige Brøde er bestemt til Fængsel og under skærpene Omstændigheder kan stige til Forbringingshuusarbejde i 2 Aar (§§ 280 og 282, 2det Stykke). Har Forbryderen endelig endog havt til Hensigt at fremkalde Ulykken, er Straffen stedse (jfr. dog § 283, 2det Stykke om Fernbaner) sat til Strafarbejde, der kan stige til Tugthuusarbejde paa Livstid og, hvis Nogen omkommer, endog til Livsstraf (§§ 280, 282 og 283).

Alvorlige, som disse Straffebestemmelser ere, indeholde de dog en Formildelse af de nugældende Regler, forsaavidt vor Lovgivning kjenner, saadanne (til § 282 findes intet Tilsvarende). Saaledes straffer Forordningen 28de December 1836 § 37 IX den, „der er, saa ugubelig, at vilde de Seilende og bringe dem til saadan Ulykke, hvorved Menneskers Liv udsættes for Fare, ubetinget paa Livet og ellers med offentlig Arbejde paa 6 à 12 Aar eller paa Livstid, og Forordningen 5te Mai 1847 om Straffen for dem, som beskadige Fernbaner m. v., bestemmer ligeledes ubetinget Livsstraf, saafremt Handlingen har havt Nogens Død tilfølgende, eller denne dog var bestemt tilsigtet, og tillader dens Anvendelse, naar Gjerningsmanden maatte indsee, at han udsatte Andres Liv for aabenbar Fare.

2det nu Udvalget iøvrigt tilraader Antagelsen af de omtalte Paragrafer, skal det dog foreslaae Straffen af Tugthuusarbejde i § 280, 1ste Stykke, forandret til „Strafarbejde“, og kan i saa Henseende henholde sig til sine tidligere Bemærkninger ved 2det Capitel (Ændring Nr. 135). Det foreslaaes ligeledes, saavel i denne Paragraphs 2det Stykke, som i § 282, 2det Stykke, at udlade Ordet „særdeles“ (Ændring Nr. 136 og 137).

Den i § 285 omhandlede Anvendelse af giftige eller andre for Sundheden farlige Stoffer til Væver, der ere bestemt til Forhandling m. v., sigter naturligvis ikke til saadanne Tilfælde, hvor

Gjerningsmanden har havt til Hensigt at bevirke Stader eller vel endog Drab, saalidt som til dem, hvor det giftige eller farlige Stof blot skal tjene som Middel til at give forfalskede Væver Præg af at være ægte, jfr. Forordningen af 11te April 1840 § 49, 3die Stykke, men alene til saadanne, hvor den Paa-gjældende enten handler af Uforsigtighed, eller dog i ethvert Fald ikke har til Hensigt at bevirke nogen Stade eller begaae nogen Forbrydelse. Det turde imidlertid være rettest utrykkelig at udtale i Paragraphen, at Handlingen efter Omstændighederne kan falde ind under andre Straffebestemmelser, og derved gjøre det aldeles utvilsomt, at allerede den blotte Anvendelse af giftige eller farlige Stoffer medfører det omhandlede Ansvar, og Udvalget stiller derfor Ændringsforslag til denne Retning (Ændring Nr. 138).

Medens nogle af Udvalgets Medlemmer ikke har havt Noget at erindre imod, at Udkastet i § 287 sætter Straf for Dvælfalveri, have andre indtalt sig for ganske at ubelade denne Paragraph og i Forbindelse dermed at lade Ansørselen af Lov 3die Marts 1854 om Straf for Dvælfalveri udgaae af § 305 (Ændring Nr. 139). Det bør iøvrigt bemærkes, at den nysnævnte Lov bestemmer den højeste Grad af Bødestraf til 100 Rb., medens Lovudkastet fastsætter samme til 200 Rb., hvorved det navnlig i Tilfælde af Gjentagelse vil være muligt at blive staaende ved Straf af Bøder, uden at skulle gaae til Anvendelse af Fængsel. Endnu skal Udvalget ved dette Afsnit foreslaae en Medaktionsforandring ved § 288, 2det Stykke (Ændring Nr. 140).

Et og Tredivte Capitel.

Om Deltæggelse eller Bestadigelse af fremmed Egenomsamt om Dyr, som plaget i § 290 fremhæves særskilt det Tilfælde, at Nogen beskadiger en electrisk Tele-